

GALENAIS

Nr. 5-73 ~~~ Ca. 2 kr.

K.D.

øko politikk rock soniske mordere
hjernegeriljanytt kvinnefrigjøring rus

all makt til

FANTASIEN

Motkulturen har forandret seg. Siden slutten av sekstiåra har den blitt mer sjølbevisst og artikulert, mens den på minussiden har mistet en del spontanitet og direkte livsutfoldelse. Det har dukka opp mange politiske og kulturelle manifest og "plattformer" og arbeidet begynner å bli fastere organisert.

Faren ligger i at vi blir etablerte - at vi får til felles med andre politiske og kulturelle retninger at vi har funnet "sannheten" og får til hovedoppgave å frelse folk fra "villfarelser". Med andre ord at vi blir mer opptatt av å forsvare våre organisasjoner og sosiale strukturer mot oppløsning (de blir en verdi i seg selv) enn å bruke dem som et hjelpemiddel til å finne fram til nye alternative livs- og kommunikasjonsformer og å frigjøre oss fra et samfunnssystem og de normer som stiller grenser for vår opplevelse, kjærlighet, skapende evne og tro.

Mye av den etablerte kulturen bygger sin eksistens på menneskenes angst for seg sjøl og ekte livsutfoldelse. En grunnleggende dualisme mellom "kultur" og "natur" gjør at en kan flykte inn i ideenes og åndens sfære når "naturen" har laget hælvet på jorda. Det blir den menneskelige "ondskap" som blir årsaken til jævlskapen.

Det må være motkulturens oppgave å påvise falskheten og hykleriet i denne holdningen. Vise klart at vi må bygge ned alle maktstrukturer og ikke overlate ansvaret til politikere, prester, profeter eller andre guruer som bygger sin makt på vår avmakt og manglende tro på oss selv. For hvilke andre muligheter har vi?

NYE UTGIVELSER FRA FUTURUM FORLAG

Endelig er Feite Freddy og Fridikt kommet ut. Feite Freddy er på 32 sider og inneholder bl.a. den norske tegneserien "Kong Lov". Prisen er 2 kr. Fridikt har bidrag av Axel Jensen, Arnstein Bjørkly, Lasse Tømte, Kari Nordland, Roger McGough (oversatt av Haakon Bull-Hansen), Knut Ove Arntzen o.a., og koster kr. 3,50.

Bestill fra Futurum Forlag, Hjelmsgt 3, Oslo 3, pg. 204932.

Det du nå holder i hånden er Gateavisa nr. 5, 1973 (4. årg.). Denne utgaven er trykket i 5000 eksemplarer og ble satt sammen av Are, Arnstein, Erling Jon, Jon, Rune og andre. Knut tegnet forsiden. Gateavisa er medlem av Alternative Press Syndicate og Muldvarpkretsen. Copyrighten er beskyttet av disse organisasjonene, men alle henvendelser om

ettertrykk kan rettes til utgiveren, Futurum Forlag, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Redaksjonen treffes lettest fredager i kontoret i Hjelmsgate (tredje etg.) mellom kl. 16 og 20. Men stikker du innom en annen dag, er vi nok der da også Gateavisa targjerne i mot artikler, innlegg, brev, blyanter, penger mv. og mangler alltid medarbeidere. Kjennskap til avisfremstilling er ingen betingelse. Bare kom!

SPRE GATEAVISA tjen 50 øre pr. stk.

BØR FLERE LESE BLADET?

GATEAVISAs eksistens avhenger bl.a. av de som går rundt og selger bladet. Det er nå blitt selgere på over 40 steder i landet, men ennå er det plass for mange fler. Om du liker Gateavisa, og tror det kunne være sunt for flere å lese den, hvorfor ikke selge endel eksemplarer?

Skriv til Gateavisa, Hjelmsgt 3, Oslo 3, eller kom oppom redaksjonen en ettermiddag. 20 aviser eller færre betales på forskudd (postoppkrav), 25 og flere kan betales når de er solgt. Returret for usolgte, og altså 50 øre provisjon pr. eksemplar.
BESTILL IDAG!

Barn går ofte rett på sak...

GATEAVISA
med naturgjødning
motvirker fordom-
mer og steril ånd
ABONNER IDAG!

ABONNER

Den som vil sikre seg kommende numre av Gateavisa, bør tegne abonnement. Da får en også tilsendt det alternative tegneseriebladet Feite Freddy, og diktheftet "Fridikt". (De kommer ut noe sjeldnere).

Abonnementet koster 25, 50 eller 100 kr. Det varer til du har fått trykksaker for beløpet. Jo mer du betaler, desto større støtte er det til den framtidige virksomheten.

Her er framgangsmåten: Gå til postkontoret og fyll ut en postgiroblankett med beløpet, avsender og adressat, Futurum Forlag, Hjelmsgt 3, Oslo 3. Postgironr. 20 49 32.

MULDVARPER i RAMPELYSET

Motkulturdag. Åpent hus. Muldvarpkretsen. Dikt selges blant gode mennesker i naturlige omgivelser. Henie-Onstadsentret, denne mastodonten med (predisponert) tannverk, har vitterlig form av et eikeblad. Vel og merke sett fra luften, og der kan jo bare høyrefolk oppholde seg over et lengre tidsrom. Jeg ankom til Høvikodden med buss, og det er lenge siden jeg var høyremann.

Derfor lekte jeg med noe forskjellige problemstillinger enn de som kom fram i "NÅ"s lederartikkel om blotteren på Høvikodden, nåværende folketjener Willi Storn. Like lite som W.S. ville ha blottet seg i dag, ville vi ha gjort det - vi oppførte oss i det hele tatt svært så eksemplariske, til Muldvarper å være. Satte ikke så mye som et enestelite fingeravtrykk på Sonjas premiesamling.

★
Ankommer litt sent. Grovarbeidet er allerede gjort. Rekker av bord er oppstilt, har som funksjon å være underlag for våre bladfiller, diktheft og andre rariteter - som Droft-Eibriske pengesedler... Folk strømmer til, men ingen tegn til kødannelse. Der bor jo ikke så mange på Høvikodden, så en får tro at de fleste er Oslofolk. Frit Mig, står det på noen iøynefallende merker - så Fredrikstadinnslaget er også markert. Blådressmenn kaster ildsfarlige blikk idet de vandrer inn i restauranten.

Mens rykende ferske magasinfrosker og litt mindre rykende jordrotter går som varmt hvetebrød, starter det opp inni salen. Har fått den noe utaknemlige jobb å leke dørvakt. Folk strømmer fram og tilbake - mest fram, og det hele roer seg heldigvis litt ned i det Dikt&Datt åpner programmet. Fin framføring, men jeg savner det helt personlige - redaksjonsstaben leser nemlig andres dikt. Eigammel dame er på vei ut, men snur i døren. Barneskrik. Folk sitter tett, og glemmer snart at de er publikum?? Applaus.

Flere psyko- elektroniske orgasmer, så er det Frosk. Hortensfolk, poeter og musikkere. Alf Henriksen med Krapotkin-skjegg og ruvende gestalt. Jan Hagen og Tom Reksjø danner det musikalske underlaget. Elektronene er lagt hjemme, til glede eller skuffelse, alt ettersom. Men eikeløvet skjelver vel litt under de kraftige, akustiske vibrasjonene. "Hallelujah, Horten er en dritfin by å bo i, ja!" Onkel Skrue får sitt, han også. Alt er hentet fra deres "Et spill om Horten", som fikk gode sosialdemokrater til å etterlyse mer positive ting å ta opp. Og hva ville vel hr. Niels Onstad himself ha sagt om dette vulgære, nedbrytende oppi all denne utsøkte kulturen... "Better precaution than fire", sier en kulturbevisst ansatt i det hun legger merke til min camelpakke i en utstillingssal, litt senere på dagen.

Joda, backet opp av congas skaper Frosk atskillig røre i salen. Neste innslag er Forlaget for Flere, med nye elektroniske stønn og drønn/slides som framstiller morsomme situasjoner, de fleste med mer eller

Dette bildet er ikke fra Høvikodden 30/9.

mindre (for meg ukjente) nakne mannspersoner i herlige omgivelser. En eller annen hjernebyråkrat framkaller Willi Storn igjen men dikteren på scenen tilriver seg straks oppmerksomheten.

Martin Nag er neste mann i ilden, i det grønne lyset streifer uvilkårlig tankene Mephisto - snarere enn Vladimir Iljitsj Lenin. Men ordene etterlater seg ingen tvil: "jeg er/min egen/subkultur/Min kultur/bær -er jeg/med meg/som mitt hus- en ø/av sosialisme/midti/kapitalismens hav". Joda, Martin Nag sier det samme som oss unge, underjordiske demoner- selv når han bærer sin leninisme i tykke bunker...

Fortsatt i dypgrønn belysning roser han Arild Nyquists barneøyne og naivisme, som han legger under småborger-Norges og VGs ark.

Nyquist- som ingen kan mistenke - får slektskap med underjordiske, går jeg desverre glipp av, må ut for å overta på salgsstanden. Hyggelige mennesker i klær fra Zeppelin og Steen&Strøm kikker nysgjerrig på produktene våre, noen kjøper også, til vår store glede og velbehag. Partibyggerne vet visst ikke om de skal unnskylde seg for at de i det hele tatt er til stede....

Diktere turr fram og tilbake, lur på hvordan deres respektive samlinger selger. "7-? ikke så verst." Åndsproletariatet teller slantene, og stadig nye strømmer til for å kjenne hvordan kirsebærene smaker.

Lasse Tømte høster visst applaus for sine "Ugress" der inne. I det jeg kommer inn på ny, lytter publikum henført til Petter Langviks visesang. Kaster et blikk rundt omkring. De fleste bare lytter, men hva tenker de-? Nei, jeg er glad for at vi ikke kan lese hverandres tanker ennå, tross alt.

Etterpå starter "Slaget ved Svolder"- og kommer straks opp i tekniske komplikasjoner som ikke fantes i år 1000. Litt for mye Led Zeppelin når de endelig kommer i gang, men avogtil svinger det riktig bra.

Oppbruddsstemningen er etablert før slaget ved svolder er utkjempet- dels på grunn av vanskene med forsterkeren, dels på grunn av de borgerlige kjøttgryter som venter. Vi har i alle fall manifestert oss, som en livskraftig bevegelse uten ledelse

eller medlemsskapskort, men kanskje dette skulle bli vår første og siste Høvikodden-trip. Skal ikke komme med noen høytidelig prinsipperklæring, bare dette: Mens vi holdt på, skjedde dette- på en videoskop skjerm lenger inni denne eksentrisitetsfabrikken

En skrevende mannsperson (så bare bein -a) holdt en trestav mellom leggene. Under trestaven: En flamme. Hvis du så lenge nok ville vel trestaven bli delt i to. Jeg gadd ikke. That's all, for å sitere janerikvold, som ikke var her.

Og alle var enige om at dette ikke hadde vært noen bad-trip....

Arnstein.

MULDVARPKRETSEN

Muldvarpkretsen, som bl.a. sto for Motkulturdagen, er et samarbeid mellom

forskjellige motkulturelle aktiviteter. Hittil har det vært alternative/motkulturelle tidsskrifter og forlag som ahr bygget stammen i Muldvarpkretsen, men organisasjonen er også åpen for andre grupper, som f.eks. bokcafeer. "Gjensidig hjelp" er prinsippet bak Muldvarpkretsen.

Medlemmene har felles copyright på publikasjonene, slik at en "Muldvarptrykksak" fritt kan trykke etter bilder og tekst fra en annen, mens kommersielle forlag/aviser etc. er forhindret fra dette. Alle medlemmene i Muldvarpkretsen utveksler bladfillene med hverandre, slik at alle til enhver tid vet hva som skjer. For å fremme kommunikasjonen innad utgis også kontaktorganet "Trollskrift" hver måned. Av og til lages heftet "Muldvarpkontakt", en fyldig adresseliste over alternative litteraturkontakter i Norge (og tildels også i utlandet). "Muldvarpkontakt" inneholder også artikler og kommentarer.

Muldvarpkretsens "sekretariat" (holder for tiden til i en skrivebordsskuff) legger make-up på Muldvarpkretsens ansikt, og koordinerer fellesarbeid.

Om du er interressert i mer informasjon om Muldvarpkretsen og dens aktiviteter kan du skrive til Hjelmsgt.3, Oslo 3, eller kontakte enkeltmedlemmene. Adressen til disse finner du på s.16.

Paralelt med de Californiske landarbeidernes harde kamp for bedre lønns- og arbeidsforhold, foregår det i USA en annen og like viktig arbeidskamp som gjelder omtrent de samme befolkningsgruppene. Deter de ansatte ved to av verdens største buksefabrikanter: Levi Strauss Co. og Farah Manufacturing Co. som har gått til kamp for elementære rettigheter. Disse fabrikkene erlagt til sør- og veststatene pga. gunstige produksjonsforhold. Myndighetene kan nemlig lokke med stabil og villig arbeidskraft, lave lønninger og null trøbbel med fagforeningene.

Arbeiderne ved fabrikkene er nesten alle chicanos - fattige mexican-amerikanere og 85% er kvinner. Dette er en befolkning som tradisjonelt har vært leilighetsarbeidere på de store jordgodsene i sørstatene, men mange må gå over til fabrikkarbeid i takt med den industrielle utviklingen. Som en befolkningsgruppe med svake faglige tradisjoner blir de utsatt for en kraftig utbytting og undertrykkelse. Lønnene ligger på bare en fjerdedel av det organiserte bekleidningsarbeidere i nordstatene får (dvs. under den offentlig fastsatte fattigdomsgrensen) og arbeidstempoet er tre ganger så hardt. Den beinhardte rasjonaliseringen gir seg groteske utslag, som f.eks. tidsmålinger på toalettbesøk. Opphold på over tre min. må rapporteres til formennene som alle er

godt betalte anglo-amerikanere. Arbeiderne har heller ikke noen sikkerhet i jobben og kan bli oppsagt på dagen. Men det verste og den utløsende faktor for den pågående streiken er at bedriften nekter de ansatte å organisere seg. Eierne av Farahkonsernet har offentlig svoret på at noen fagforening skal aldri komme inn på hans fabrikk. Arbeidere som vil organisere seg er blitt utsatt for trusler og privat bedriftsvern og politi har angrepet streikende arbeidere. Dessuten gjør spesielle amer-

ikanske lover det vanskelig å organisere seg. For at en fagforening skal komme inn på en bedrift må det holdes en avstemning blant de ansatte og minst 50% må stemme for. Ellers får ingen organisere seg. Men for et par år siden tok arbeiderne ved Farahfabrikken i El Paso saken i egne hender, og gikk til streik. Den pågår fremdeles og har fått støtte fra såvel arbeidskamerater på andre fabrikker som liberale politikere og den katolske kirke. I fjor proklamerte det amerikanske LO, AFL/CIO boikott av bedriftens produkter og Farahs solide overskudd på 6 mill. dollar i -71 falt raskt til et underskudd på over 8 mill. dollar i -72. Men likevel er ikke kampen vunnet. Produksjonen holdes i gang ved hjelp av streikebrytere og produktene markedsføres under nye navn. Det er derfor viktig at boikotten blir så effektiv som mulig.

Farah-bukser selges også her i landet. bl.a. selger Steen & Strøm i Oslo Farah cordfløyelsbukser. Støtt syerskene på Farah. Ned med Farah-buksene.

På samme måte som for de amerikanske landarbeidernes internasjonale boikott av "streikebrytersalat", er det arbeid i gang for å få støtte til Farah-boikotten her i landet. En kan få flere opplysninger om aksjonene ved å skrive til Den norske støttekomiteen for Landarbeiderne i USA, boks 6, Vindern Oslo 3.

KVINNEBEVEGELSENS HISTORIE

"Begynnelser er vanskelig å finne, folk oppfatter ikke seg selv som begynnelsen til noe". Slik åpner Sheila Rowbotham sin bok om kvinnebevegelsens historie: "Kvinder, motstand og revolution". Man skjønner problemet: Kvinneundertrykkelsen har tradisjoner lenger tilbake enn våre historiske kilder, men når kan en begynne å snakke om en kvinnelig frigjøringsbevegelse? Sheila Rowbotham tar utgangspunkt i klageskrifter til kongen, forfattet av engelske kvinner på 1600-tallet. Fra disse "skamløse fruentimmer" følger vi organisert kvinnearbeid gjennom århundrene.

Sheila Rowbotham er marxist, men av ganske udogmatisk type. Hun skriver pent om mange ikke-marxistiske feministe, og kritiserer mye av det som har vært presentert som "marxistisk kvinnepolitikk".

Via kvinnene i den franske revolusjon og diverse utopiske retninger beveger boka seg utover 1800-tallet, da teoriene om kvinnene i økende grad utviklet seg i takt med sosialistisk teori. Stadig flere feministe kom til at endringer i selve samfunnsstrukturen var nødvendig. Dermed oppsto diskusjonen om i hvilken grad kvinnene skulle kjempe for forbedringer i det bestående system, eller vente til "etter revolusjonen". Problemet ble ikke entydig "løst" av Marx og Engels, og er derfor like til i dag omstridt i marxistiske bevegelser.

Blant de ikke-marxistiske feministene omtales bl.a. anarkisten Emma Goldman, russisk immigrant i USA. Anarkismen rundt århundreskiftet var (som den er i dag) preget av sterk vilje til å praktisere de sosiale idealene også

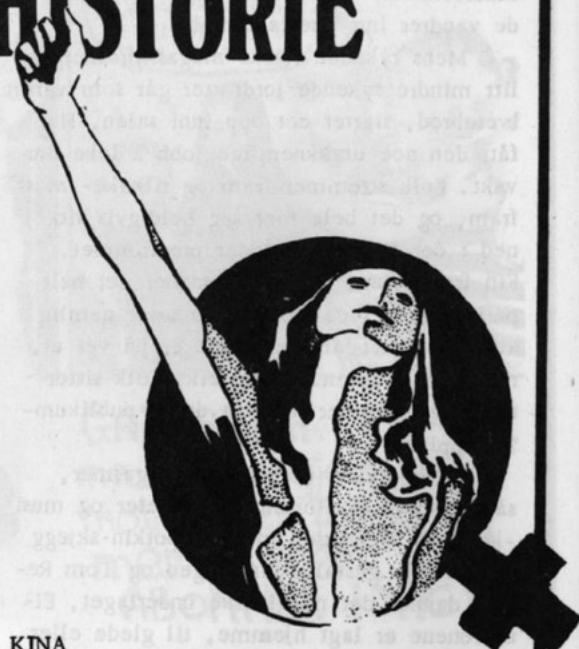
under det bestående samfunn. Emma Goldman talte for en ren "kulturrevolusjon" i forholdet mellom kjønnene. Det innebar ikke bare økonomisk og sosial likestilling, men også kvinnes rett til "å elske og bli elsket" - ganske uhorde krav i en tid da mange vurderte kvinner som viste seksuelt behov som "nymfomane".

SOVJET:FRIGJØRING OG REAKSJON

Utviklingen i Sovjet etter revolusjonen er viet stor plass i boka. I Lenins første år ble det gjennomført dyptgripende reformer for å bryte ned den autoritære familien, gi kvinnene reell likestilling og frigjøre seksuallivet (bl.a. ble homofili legalisert og selvbestemt abort innført). Alexandra Kollontai, en ganske anti-autoritær bolsjevik, leverte teoretisk ammunisjon til prosessen.

Men etter Stalins maktovertagelse tok det ikke lang tid før utviklingen ble snudd. Mot slutten av 20-åra ble det "menneskelig frigjørere" erstattet med "det samfunnsgagnlige" som rettesnor for utviklingen. I 1929 ble kvinnebevegelsen oppløst, den var ikke lenger "nødvendig". Homofili ble straffbart i -34, fri abort ble opphevet i -36. Alexandra Kollontai ble sparket oppover til ambassadør i Norge. Seksualliv som ikke tok sikte på formering ble oppfattet som en avikelse fra den sosialistiske gjenoppbyggingen. I avisene sto det artikler som priste ekteskapet og opphøyet familien. Pravda karakteriserte fri kjærlighet som borgerlig..

Alt dette virket til å presse kvinnen tilbake mot nivået i tsar-tiden. Kronen på verket kom i 45, da en ny arvelov igjen opphøyet mannen til familiens overhode.

KINA

Utviklingen i Kina etter revolusjonen har som kjent vært mer positiv. Sheila Rowbotham tar opp det asketiske tilsnitt kvinnens frigjøring der har hatt. En har sett på romantisk kjærlighet med mistillit, og avviser langt på vei personlige følelser. Mobilisering av massene har stått i sentrum. Sheila Rowbotham stiller seg noe skeptisk til disse tendensene. Hun mener at den seksuelle puritanismen ikke er noen løsning i vestlige land, men kan forstå den ut fra Kinas spesielle situasjon.

Til tross for mange problemer mener Sheila Rowbotham at sosialisme på lang sikt er den eneste vei for å nå full likestilling mellom kjønnene. Men mest mulig må likevel oppnås i dagens samfunn og ikke minst blant sosialister.

Kvinder, Motstand, Revolution er utgitt på det danske forlaget Rhodos (330s, 48kr)

RAGNAROCK KVASIROCK

Ragnarock-filmen er kommet, og bekrefter hovedinntrykket en fikk da konserten gikk av stabelen; at det hele ble satt i scene i profittøyemed av folk totalt blottet for forståelse for rock-musikk og festivaler som kommunikasjonsformer.

Mens rock og festivaler vanligvis kjenne- tegnes ved at de står for spontan, direkte kommunikasjon, bar hele Ragnarock-showet preg av at det skulle lages film. Et utall grupper spilte latterlig kort tid for at film- folkene skulle få "varierte glimt". Konferan- sieren, egotripperen Andreas Diesen, maste stadig om filmen som ble tatt opp.

Andreas Diesen var med sin fyll- og under- buksehumor den verste delen av "festivalen". Omtrent det eneste positive som kan sies om filmen er at Diesen bare er med de første 10 minuttene.

Musikken i filmen er et utrolig sammen- surium av banal listepop (Mungo Jerry), full- stendig lamm svensk plastikk-gammelrock

beregnet på medel-Svennson i folkparkene (Burken og Rockfolket) og diverse middels band. Lyspunkter: Culpepper's Orchard fra Danmark og Savage Rose. Men gruppene kommer stablet på hverandre i samleband- tempo, bare avbrudt av noen sekunder publi- kumbilder og "ekstatisk jubel". Her viser forøvrig kvasi- og svindelmentaliteten hos folkene bak Ragnarock seg ganske tydelig: De har tydeligvis mixet inn det samme lyd- båndet med "enorm applaus" etter alle grup- pene i filmen. Det var rett og slett ikke så stor begeistring.

Ellers er alle spor av politikk omhyggelig fjernet i filmen. Den kraftfulle sosialistiske proklamasjonen til Anisette i Savage Rose er selvsagt ikke med, og vi ser ingenting til de mange røde og rød/svarte flaggene som var spredd blant publikum.

I det hele tatt er "Ragnarock" en uhyre sjarmløs film, full av filmatiske floskler.

Når den er vist på den lokale kino, kan en jo prøve å få kinosjefen til å vise en god rock- film, f.eks. den nye "Jimi Hendrix Story", eller den gamle "Monterey Pop".

Heldigvis var ikke Ragnarock det eneste forsøket på å arrangere festivaler i Norge i år. Noen måneder etter Ragnarock-bad- trippen opplevde vi Kalvøya-festivalen, med bedre musikk, god atmosfære og arrangører som gjorde arbeidet for musikken, ikke peng- ene. De viste at det nytter å jobbe for ukom- mersielle musikkfester.

Gribbene vekk fra rocken.

HVA SKJER I SV?

Vi tror det kan være på sin plass å rette søkelyset mot Sosialistisk Valgforbund i kom- mende gateaviser. Mange som støtter SV, skimter en fare for at forbundet kan bli for preget av storknet moskvakommunisme og byråkratisk "venstresosialdemokrati". I det siste har dessuten framtrædende SV-ere kom- met med de rene kjærlighetserklæringer til kulturreaksjonære kretser i bedehus-Norge. Det trengs et motpress for å temme de autor- itære og puritanske tendensene som alltid ulm- er i sosialistbevegelser (Stalin, Haakon Lie).

Forøvrig har vi hørt luftet ideer om at det bør dannes en mer eller mindre organi- sert gruppe av frihetlige sosialister, populist- ter og andre antiautoritære "partiløse" som støtter SV: (Liksom det i Kontrast tas til orde av usse bakene).

★ ALTERNATIV JORDBRUK ★

Stadig flere av oss som har vår tilvær- else i byene føler oss ledet sterkere og sterkere inn i en oppbruddstilstand. Tilst- anden kan variere fra person til person - den kan gi seg negative eller positive ut- slag, men felles er at det som beveger oss er en følelse av byen som et uholdbart til- holdssted.

Noen av oss i Oslo har tatt initiativet til et forum for mennesker som vil noe annet. Hver tirsdag kl. 19 treffes jordbruksinteresserte i tredje etasje i Hjelmsgt. 3

Noen går eller har gått på landbrukskole - andre har kanskje ingen jordbruksbak- grunn, men har bestemt seg for å begynne

anskaffelse av jord. Ellers snakker vi om saker og ting som ligger i luften.

Vi forsøker å hjelpe jordsøkere, men- nesker som ønsker kontakt med gårdskol- lektiver ol, og har i den forbindelse fore- løpig tatt over arbeidet til OK-gruppa.

Alle interesserte ønskes velkommen med å-å-pne armer. Kom på møtene, el- ler skriv til oss - enten du har problemer, ønsker kontakt og informasjon eller har opplysninger om ledig jord, ledige plas- ser i kollektiver eller andre interessante ting. Vi er like glade for alt vi får.

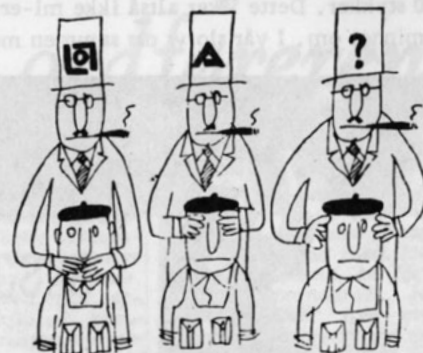
skriv til:

ALTERNATIV JORDBRUK
P. boks 7519

POLITIKK I EN DIMENSJON

De siste åra har det skjedd store endrin- ger i det politiske bildet i Norge. Den store valgseieren for Sosialistisk Valgforbund er et av de tydeligste utslagene det voldsomme opprøret som folket i Norge føler mot den politikken som har vært ført og fortsatt føres av statsapparatet og de konservative partiene: Høyre og Arbeiderpartiet med støtte fra Seiperne. Men i denne situasjonen er det betenkelig at SV i så stor grad går inn for å tegne et falskt bilde av de polit- iske forholda i landet ved å bable om "det sosialistiske flertallet" på Stortinget. I praksis fins det vel så mye vilje til nytenk- ing i de borgerlige sentrumpartia som i pampepartiet DNA.

På Island har vi sett hvordan samarbeids- regjeringa mellom sosialdemokratiet og de konservative blei avløst av en populistisk koalisjon basert på senterpartiet, venstre- sosialister og kommunister. Denne nye regjeringa har i løpet av kort tid fått utvida

fiskerigrensa - og dermed aktualisert dette spørsmålet i verdensmålestokk, og dertil satt spørsmålsteget ved hele NATO-samar- beidets framtid. Ei liknende utvikling kan vi også spore i Norge, ikke minst med utgangspunkt i de økologiske problema. Spørsmål om ressursforvaltning, økonomisk vekst, jordbruksproduksjon osv har fått en helt ny aktualitet, og hele det politiske spekteret har fått en ny dimensjon (jfr. Arne Næss' kronikk i Dagbladet). Skillelinja

mellom økologisk nyorientering og fortsatt sløseri/veksthysteri er idag vel så viktig som skillet mellom Arbeiderpartiets på- ståtte "sosialisme" og Høyres konservatisme. For den vanlige innbygger i norske utkant- strøk er det ett fett om sentraliseringa og forsøplinga skyldes statskapitalisme eller privatkapitalisme.

Derfor er påstanden om at vi har et "sosialistisk flertall" på Stortinget lite mere enn en vits. I verste fall represen- terer slike påstander en villedning av hele den norske opinionen, og et svik mot den misnøyen med Arbeiderpartiets politikk som la grunnlaget for SVs stemmetall. Vi som stemte på SV må kunne forlange at partiet går inn for å stimulere de radikale tendens- ene sentrumpartia med sikte på en fram- tidig populistisk allianse, framfor å pisse DNAs byråkrater og strebere opp etter ryggen. Avslør DNA - styrk populismen!

Ja Bo

FREDRIKSTAD— for fugler og/eller mennesker?

Det gror i Fredrikstad for tiden, både på godt og vondt. For å starte med det gode: Plankebyen har nå fått en gryende motkulturell bevegelse. Bladet "Frit Mig" er ett av de første synlige resultatene. Et 16-siders velkrydret hefte, med såvel informative som fantastiske artikler og bra tegneserier, både Crumb og norske. Subtittlen "kommunikasjon i det frie Fredrikstad" sier vel litt om intensjonene...

Men plankebyens hjernegerilja har også andre ting på tapetet. "Alternativ Fredrikstadsguide" er ment som et korrektiv til det glansbilde den offisielle, byråkratvennlige Fredrikstadguiden presenterer. Denne guiden er utgitt av Fredrikstad Handelstands forening ved foreningens 100-årsjubileum. På forsida av denne forbrukervenlige offisielle guiden finner vi ei søt jente utkledd i et eller annet historisk kostyme. Denne har hjernegeriljan omformet til ei opptrekkbar dukke i sin guide. På side to lyder det Fredrikstad... en blomstrende handelsby... "Oversatt til nynorsk: Fredrikstad har pressproblemer.

Handelsstandens guide forteller i dritt-saklige ordelag om gamlebyen (die Altstadt), som ennå ikke er så nært vekk og severdigheter for alle mellom 8 og 80. Men typisk nok finner man ingenting om økende problemer med harde stoffer, Ørafyllingen og andre ting som er surt og leit (Welcome/Wilkommen/Bienvenue).

ØRA UTBYGNINGEN

Øra er en av Norges mest særegne biotoper, med en variasjon i fuglelivet som en må lete lenge etter i Norden. I dag brukes hele område som hovedtømmeplass for søppel og dessuten har kapitalistene (som er glade i barn og dyr) begynt å planlegge utnyttelse av området til industrielle formål. Fuglelivet og den økologiske balansen tenker visst ingen på, eller tror de i sin enfoldighet at hjelp skal komme ovenfra?? Ordføreren, Herr Thøgersen, har kommet med denne trosbekjen-

nelsen: Er det fuglene eller menneskene som skal leve? Mot denne problemstillingen hjelper ikke parlamentsvedtak. Dette har Fredrikstadaktivistene forstått. Vi har intervjuet Henning Lønn, en av de aktive på grunnplanet i den nye bevegelsen.

GA: Fortell oss litt om Fredrikstad, hvilket miljø dere har, hva dere driver med.

HL: Frit Mig kom i gang for et par år siden, vi var ei gruppe som solgte Gateavisa og Folkebladet - vi avtalte å møte hverandre oftere, det skjedde i ei gammel husmannsstue utpå Moum, hvor der bodde en maler. Der kom en masse rare folk dit - stedet var en stund åpen for narkomane, men det hele flippa ut etterhvert. Vi kom i gang med noen småting i fjor høst og fikk faste lokaler i Glaciesgate. Vi møttes ganske ofte - ca. ti stykker om gangen - diskuterte oss frem til det som er blitt bladet Frit Mig. Ved jule-tider var Frit Mig ferdig - i mellomtiden hadde vi gitt ut et par stensiler om Frihetlig Sosialisme. Da vi hadde fått presentert oss gjennom bladet, kunne vi begynne å tenke på nye aktiviteter. Vi arrangerte "Et spill om Horten" med Frosk, og holdt foredrag om anarkisme på folkehøyskolen.

FRIKONSERT

GA: Hvor mange var dere på dette tidspunkt?

HL: Vi har alltid vært en kjerne på fem som har vært særlig aktive, dessuten har det kommet en del til på møtene - vi kan vel regne med 20 sympatisører utenom dette.

Ganske artig sak under første mai i fjor - vi sydde flagg - svart/rødt med noen grønne trær og ville være med i RAF-toget. Men de lokale m-l-pampene ville ikke fjerne bildene av De Fem Store, og heller ikke tillate flagget vårt. Vi satte oss i parken, kjøpte melk og brød og hadde med noen gitarer, og samlet faktisk flere folk enn ml-erne, ca. 70 stykker. Dette liker altså ikke ml-erne å bli minnet om. I vår slo vi oss sammen med

Henning Lønn, intervjuobjekt.

endel musikere i byen og arrangerte Fredrikstads første frikonsert. Den trakk ca. 1500 mennesker og ble en stor suksess, bortsett fra at politiet kom klokken kvart over 10. "Enten avslutter dere øyeblikkelig, ellers river vi ut ledningene" var den klare beskjeden de hadde å gi. (tillegg til sitatet: "og det blir aldri mer noen frikonsert her i byen.")

GA: Vil du karakterisere Frit Mig som et anarkistisk blad?

HL: Vi ville gjerne at bladet skulle være et forum for anarkister, ikke-voldsfolk og andre frihetlige krefter, men det var bare anarkister som laget det første nummeret. Men i og med at Frit Mig er blitt en arbeidsgruppe og der er kommet til mange som ikke er direkte anarkister, vil vi nå manifestere oss som et motkulturorgan. Det rent politiske arbeidet blir overtatt av FBA - Fredrikstad Beinharde anarkister. Men i realiteten er vel grensene flytende. Alle FBA-ere er med i Frit Mig.

ANARKISTER I SNIPPKJOLE

GA: Hvordan ble Frit Mig mottatt hos dere?

HL: Etterspørselen var veldig stor, noe som er ganske rart, siden det var det første bla-

Øra-aksjonen: solidaritet med fuglene.

det vi lagde. Vi ser jo nå at det ikke er så bra som vi kunne fått det til i dag. Et nytt nummer er under planlegging, og det blir bedre, håper vi. Men arbeidet med avisen er stadig blitt avbrutt, fordi vi har blitt engasjert i andre ting som nå da det var Fredrikmesse. Handelsstanden var hundre år og feiret det ved å arrangere messe i byens nye, kjempestore praktidrettsanlegg Her kåret man "Familien Glad", oppfordret folk til å kjøpe osv. Og midt i alt dette troppet Frit Mig opp i snippkjoler, øraluer (hvite malerluer med Øra på) og de av oss som er anarkister hadde merket på. Samtidig delte vi ut den alternative Fredrikstadguiden.

Den alternative Fredrikstadguiden ble til ganske impulsivt. Jubileumsmessen og den offisielle byguiden som kom ut i forbindelse med den viste jo bare et forvrengt glansbilde av byen. Derfor fant vi ut at vi skulle gi ut vår egen. Mange reagerte positivt på dette tiltaket, "endelig er det noen som gjør noe". Guiden vår tok bl.a. opp Ørautbyggingen. Øra er et av de viktigste våtmarksområder i Europa - en særegen biotop. "Norges Marismas", blir det kalt av enkelte. Men nå ser det ut som tungindustrien skal innta Øra - mot departementets avgjørelse, forresten. Noen driver og bygger i smug, og ødelegger dermed biotopen.

Et lite utdrag av den alternative turistguiden, samt endel reaksjoner fra det etablerte Fredrikstad:

"Velkommen til Fredrikstad, byen ved Glomma, før Norges lengste elv, nå Norges suverent lengste kloakk."

"Fredrikstad by er et skremmende eksempel på hvordan en småby på kort tid kan radere ut de fleste menneskevennlige faktorer, og stivne i steril form av stål og betong."

I løpet av noen få år har de siste gamle tre- og beboelseshus i sentrum blitt revet, og denne "blomstrende handelsbyen" har nå ikke mindre enn fem banker og fire forsikringspalass. I tillegg skal de kommunale myndigheter om kort tid ha plass til en motorvei gjennom byens sentrum."

(Leder i "Demokraten", Arbeiderpartiet, 28/8 73.)

**Å spytte
i sitt
eget rede**

Politisk porno er ordfører Thøgersens betegnende karakteristikk av innholdet i «Alternativ Fredrikstad Guide». Som porno ikke bare politisk, men av det infantile slag en kan finne på vegger hvor dristige unge menn i korte bukser har skrevet ord som «rumpes».

«Alternativ Fredrikstad Guide» med storslegga:
**«Fr.stad kommune er
passiv og likegyldig!»**

GA: Man har spesielle forhandlinger med storbedrifter, altså?

HL: Borregaard er sterkt engasjert, og Saga petrokjemisk har vært på befaring der ute.

GA: Har kommunen vedtatt noe?

HL: Nei, det er det som er så rart angående Øra-utbyggingen. Ordføreren sier at det ikke er vedtatt noen verdens ting. Det skal foregå i Stortinget, men så kommer han her og sier at "dette hadde vi bystyrevedtak om for to år siden"...vel, det er mulig at Øra blir fredet, men det er kanskje allerede for sent...

GA: Tror du det er lettere å vinne gehør for slike synspunkter som er presentert i den alternative byguiden i Fredrikstad enn f.eks. i Oslo?

HL: Det er nok lettere å arbeide i Fredrikstad enn i storbyer - alt er mer gjennomskiktig, hver og en er mer berørt av det som skjer.

ET SKAPENDE MILJØ

GA: Selger dere bladet over hele landet?

HL: Ja, vi har jo sendt det rundt til endel. Frit Mig ble solgt for under trykkeprisen. Ellers kan jeg forresten fortelle at de folka som var med på frikonsertsamarbeidet prøver å skape noe...en blanding av musikk og teater - muligens få i gang et mer skapende miljø. Vi har laget et eget stykke, skal prøve å aktivisere folk som ellers ikke har noe å ta seg til.

Alternativ FREDRIKSTAD GUIDE 1973

**- Politisk porno,
sier ordføreren**

Reaksjon på opphavsrettslig krenkelse?

«Alternativ Fredrikstad-guide», som den såkalte «Moum-gruppen», der Carl-Petter Soland er en av «toppen», har gitt ut, er møtt med forferdelse i Fredrikstad kommunes administrasjon og turistadministrasjonen. — Man vet nesten ikke hva

man skal si til slikt, uttaler ordfører Wilhelm Thøgersen til Fredrikstad Blad. Man må kalle det porno, en form for politisk pornografi. Jeg er sjokkert over hva som er skrevet i brosjyren, og personlig er jeg også tillagt uttalelser som jeg aldri har sagt.

(Fredrikstad Blad 27/8 73)

GA: Er der mye passiv ungdom i Fredrikstad?

HL: Ja, det får en vel si - der er ingen fritidsklubb og få muligheter for unge som ikke er kristne eller idrettsfolk.

GA: Det er jo det vanlige. - De nærmeste planene, si litt om dem.

HL: Vi setter nå i gang med regelmessige møter, der vi skal ta opp politikk, anarkisme. Frit Mig kommer til å stå litt på siden av anarkismen, den vil være åpen for folk av ulike politiske oppfatninger. Dessuten kommer det ut et diktheft - som vi skal distribuere.

GA: Dere jobber altså først og fremst for det nære miljøet i Fredrikstad?

HL: Ja, det er først og fremst for folk i Fredrikstad vi lager denne avisen. Der er mange som driver og skriver litt i det små her i byen - vi håper at flest mulig kommer med stoff til oss.

Og der var båndet slutt. Men aktivitetene i Fredrikstad er det slett ikke slutt på. Selv om ordfører Thøgersen kaller pamflettene "politisk porno" og endel går på slike fraser. La lotta continua!

**NYTT FRA
MAUSOLEET**

3/11 arrangerte Det Norske Studenter-samfunn debatt om "ML-bevegelsens historie". På møtet deltok representanter for følgende ML-grupperinger, som alle hevdet å ha den rette fortolkning av marxismen-leninismen, i motsetning til de øvrige gruppers småborg-erlighet, høyre-og/eller venstreavvik, sekterisme, spontanisme, økonomisme, etc. etc.

AKP (ml) Arbeidernes kommunistparti.

KAF: Kommunistisk arbeiderforbund.

KUL: Kommunistisk universitetslag.

MLU: Marxist-leninistisk ungdom.

KAG: Kommunistisk arbeidsgruppe.

NKP: (Norges Kommunistiske Parti)

Oktobergruppa (4. internasjonale, trotskister)

Vi har allikevel ikke nådd opp på Sveriges framskredende nivå, der var det etter siste telling 18 konkurrerende ML-grupper..

Hawkwind

Soniske mordere kaller de seg. Og mange vil si at de ikke befinner seg så langt fra sannheten. Hawkwind på scenen i Chateau Neuf i Oslo: Boblende lyseffekter bak, foran og midt i blant musikerne. En stundom hvesende, stundom hylende elektrisk storm over en knallhård rytme. Nic Turner setter fuzz på saksofonen, lyder som en berserk elektrisk gitar, men raskere, hardere og mer skjærende. Danserinnen Stacia, hvirvlende som en magnetnål i de kryssende kraftfeltene foran publikum, med bevegelser som kanskje mest minner om urgamle offerdanser eller solriter.

Noen går, Hawkwind er ikke det de trodde. "Hård rock" sto det i avisenes forhåndsomtaler, "danserinne som kler av seg". Tanken sikler fort om Slade, Uriah Heep eller et annet av de tretten-på-dusin-bandene. "Dette må vel være det hardeste bandet som finnes", sier han jeg sitter ved siden av, "jeg mener, Led Zeppelin er jo hårde, men... dette!"

Nic Turner m. Sherry.

Hawkwind er bare seg selv. Ofte er de blitt sammenlignet med f.eks. Pink Floyd pga utstrakt bruk av elektroniske virkemidler. Mens Pink Floyd er avsløpne, sofistikerte profesjonister gir Hawkwind blaffen i om sologitaren er ustemt eller strengen til bassen ryker. De spiller bare videre. "Vi er ikke særlig ærgjerrige", sier Nic Turner til meg. "Vi kan ikke spille virkelig teknisk godt, bare friker på scenen. Men vi vil jo gi noe til dem vi spiller for. Det

vi ønsker er å lage en konsert som vi ville gått på selv om vi ikke var med i gruppen. Vi ønsker å realisere oss selv, men slik at andre kan dra nytte av det - og føle noe ved det".

Når Hawkwind nevnes, faller gjerne ordet "alternativ" lett i munnen samtidig. Gruppen er kalt "Englands svar på Grateful Dead". Ikke så mye på grunn av musikken, men på grunn av holdningen til publikum: De gir ofte frikonsert, eller konsert til inntekt for et eller annet formål, gjerne politisk. Karakteristisk er det at første gang man hørte om gruppen var da den spilte gratis utenfor sperringene på Isle of Wight-festivalen for folk som ikke hadde råd til å betale den dyre inngangsbilletten. Og selv nå når gruppen har opplevd enorm suksess i England, med singelen "Silver Machine" som meget uventet ble et salgssuksess og oppover hitlistene og dobbelt-lp'en "Space Ritual" som har fått enestående kritikk, bevarer den sitt gamle forhold til publikum. Gruppen har bare vært på TV en gang, i det kjente programmet "Top of the Pops", men selv der markerte de seg ved å nekte å komme til studio fordi de, som Nic Turner sier, "fikk ikke lov til å ta med vennene våre". Så BBC måtte bli med på konsert og ta opp film.

Nic Turner synes det er fint å befinne seg utenfor musikkbusinessen, men sier: "Vi møter jo endel motstand, forretningsfolkene vil gjerne absorbere oss, men vi liker å gjøre alt på vår egen måte, og oftest klarer vi det".

Et naturlig spørsmål blir da: "Har dere tenkt å starte eget plateselskap og distribusjonsnett, slik som f.eks. Grateful Dead?" "Ja, vi har faktisk tenkt på det - tenker på det fremdeles, men vi vil vente til vi har makt nok til å gjøre det, nå har vi ikke råd og er vel ikke populære nok heller." Men nettopp det at vi er ganske populære hjelper oss endel. Vi har for eksempel spilt i fengsler. Vi var heller forbauset over at vi fikk lov, med det ryktet vi har i England. Det var flott å spille i fengslene, selv om det ofte var tungt å få kontakt. Så på den måten er det bra at vi er kjente, fordi vi kan gjøre mye vi har lyst til uten å bli stoppet allerede i begynnelsen"

SCIENCE FICTION

Hawkwinds musikk er preget av forskjellige tanker fra Science Fiction litteraturen. "Space Ritual", et fantastisk sceneopplegg med tre dansere og lysshow i tillegg til gruppens kraftfylte musikk, var bygget opp over ideen om et romskip som er kommet på villstrå i den interstellare tomheten. I løpet av ritualet beveger handlingen seg fra det ytre rom til det indre. Poeten Bob Calvert er Hawkwinds "hoffsribent", men mye inspirasjon er også hentet fra den kjente Science Fiction-skribenten Michael Moorcock, som også har skrevet noen tekster for gruppen. (Michael Moorcock skriver stort sett innenfor "Sverd og heksekunst" genren, men har også skrevet gode psykologiske romaner, bl.a. "Behold the Man", som han fikk Science-Fictionsforfatterenes årlige pris for i 67. Andre kjente romaner er "The Final Programme" (nylig filmet) og Dorian Hawkmoon serien) "Michael Moorcock oppsøkte oss", sier Nic Turner, "og nå skriver han endel for oss og opptrer noen ganger sammen med gruppen. Det var ikke noe vi ønsket skulle skje, det bare hendte - og det er bra"

Når jeg lytter til Hawkwind trykket samles i ett ord. Det vil kalle rytmen monoton stemmer og skrikende toner. "Hva er egentlig filosofien Turner.

"Musikken vår er basert på tanken er at universet er en mellom ånd og materie. I planeter plassert og de skaper gjennom rommet. Harmonisk musikk, som er den eneste

"Science Fiction imager, ikke mange hevde at det glemme hverdagens problemer. "Nei, jeg tror ikke det. Jeg kelig ting. Den skaper bar. "Det er altså ingen motsetning og det sosialistiske synet. "Nei, det er fullt ut mulig vanskelig er å bevare ideer mer populære.

"Jeg leste engang et intervju "alternativt", alt "politisk" erne og dødt. Hva synes du? "De må være gale. Det er situasjonen de befinner seg

Store deler av Hawkwind

kwinds musikk kan i grunnen inn-
nergi. Harmoniene er hårde, noen
. Over kompen lyder forvrengte
egeneratorer.

n bak musikken?" spør jeg Nic

Pytagoras oppfatning av lyd. Ta-
entorm entone som strekker seg
langt denne tonen er stjerner og
apel musikk når de beveger seg
iene som da klinger er sfærenes
perfekte."

FLUKT?

bandets teorier om musikk - vil
er en flukt fra virkeligheten, å
emer?"

g tror at flukten er en svært vir-
e andre måter å se livet på."
tning mellom Hawkinds musikk
re støtter?"

g å kombinere dem. Det som er
ene våre etterhvert som vi blir

vju med Slade og de sa at alt
", alt "ukommersielt" er umod-
u om det?"

en lite skapende løsning av den
g i. Det som er skjedd er nok at

på hotell Vikings terrasse.

rock-musikerne har mistet kontakten med det miljøet som
de kommer fra -gruppene kommunikerer ikke lenger med
publikum."

"Hvilke planer har dere for fremtiden?"

"Vi tenker på å lage et nytt album ganske snart. Jeg håper
at vi kan spille det inn halveis på konsert og halveis i stu-
dio. Live-halvdelen skal være svært levende, og på studio-
delen vil vi forsøke å utnytte de tekniske mulighetene
godt."

Jeg burde kanskje nevne hvor vi befinner oss; nemlig
på EMI's pressekonferanse i hotell Viking i Oslo. Hawkinds
forskjellige medlemmer har strødd seg utover forskjellige
stoler og sofaer. Gitaristen Dave Brock ligger med lange
støvler på en divan og spør om noen har et blås. Vikings
kelnere kan dessverre ikke hjelpe ham, så han nøyer seg
med et glass melk.

De fleste journalistene sitter forskremt i en krok og konver-
terer plateselskapets representanter. Rene slips er tydeligvis
hyggeligere å snakke med enn langhårede rockmusikere.
Hawkinds hyggelige manager, Doug Smith, fyker rundt
og forsøker fortvilet å samle bandet til fotografering:
"Kom nå da, Nic", sier han, "Hvor i helvete er Simon?"

STACIA.....DANSER

Etter at vi har knipset med vår for anledningen lånte
Nikon, og byttet objektiver ofte nok til at det virker im-
ponerende - tar jeg en prat med Stacia, gruppens danser-
inne.

"Hvordan er det å danse med Hawkwind?"

"Jeg drømmer det. Det er som å ta et blås, eller en trip
på syre. Du vet - det er lyset, det er lyden, det er mennes-
kene - det er akkurat som en trip.

Det er en fantastisk følelse. Jeg har alltid ønsket å danse,
men før Hawkwind var det ingen som ville bruke meg. Al-
le sa at jeg var for høy, at jeg var for fet og slikt. Jeg er
fri når jeg danser med Hawkwind, jeg kan gjøre hva jeg
vil.

Mitt ideal er Dora Duncan, en danserinne fra 20-årene
som baserte sin dans på å være totalt fri. Hun lærte barn
hvordan de skulle danse, nei, ikke danse, men hvordan de
skulle sette kroppen og sjelen fri..

Når jeg er på scenen forsøker jeg å tenke som hun, men
det er ofte vanskelig når det kanskje er 2000 mennesker

Stacia: Jeg er fri når jeg danser.

tilstede."

"Er det vanskelig å få kontakt med publikum da?"

"Problemet er at musikken rekker så langt bak i salen,
mens det kanskje ikke er alle som ser dansen.

I det siste har jeg begynt å mime også, mens vi gjør et
nummer som heter "Brainbox Pollution illuderer jeg alle
hvorledes en ruller en joint."

Stacia demonstrerer, så effektivt at jeg brekker sammen av
latter, får EMI's snitter i halsen og begynner å hoste.

"Det er en flott kunst", sier Stacia, "Jeg er dessverre ikke
særlig god, har bare holdt på litt under ett år. Da vi holdt
på med "Space Ritual"-konsertene hadde vi en danser eks-
tra i to måneder. Han har opptrådt endel sammen med
Mott the hoople, og plejer å mime hvordan det er å være
i et glassbur der veggene langsomt krymper sammen. Han
var virkelig fantastisk.

Det er så mange fine folk omkring, så mange fine band.
Captain Beefheart for eksempel. Han har en virkelig fin bas
sist, Rockette Morton, som har en mustasje som sikkert
rekker 10-12 cm ut på hver side av ansiktet. Han vokser den
med stearin. Rocket hopper rundt på scenen når han spiller.
Han bruker kroppen sin akkurat som han behandler bassen.
Det er så mange bra grupper. Engelske, amerikanske, irske.
- det er synd at vi ikke får høre noen norske"

Hawkwind har gitt ut følgende plater:

In Search of Space (LP)
Hurry Sundown (single)
Hawkwind (LP)
Silver Machine (single)
Do-Re-Mi (LP)
Space Ritual (dobbel LP)
Urban Guerilla (single)

Den beste er uten tvil "Space Ritual": dobbel LP til 65kr
i meget fantasifullt og farverikt omslag.

Radagast.

Psykedelisk mareritt

Nietzsche skriver i Moralens Genealogi at å fjerne viljen fra fornuften og gi all makt til følelsene, vil være å kastrere intellektet.

Dette er ord som alle som er opptatt av alternativkultur burde legge seg på - vel, hjertet.

Riktignok har vitenskapens og massedemokratiets følelseløse og overmåte "praktiske" synsmåter ført oss ut i et fantastisk økologisk kaos, men selv om skrittet fra denne holdningen til den motsatte - å gi følelsene uinnskrenket herredømme - er lett å ta, og kanskje også naturlig, vil det lede ut i et minst like stort uføre..

Slagord som f.eks. teosofenes "lev i nuet, glem dine tidligere erfaringer og tenk ikke på fremtiden" er dypt reaksjonære, og alternativkulturens interesse for slik filosofi, psykedeliske stoffer, eksotiske religioner osv. er snarere sykdomstegn enn kjennemerker på nye, kreative og søkende tenkemåter.

For bare å ta et av eksemplene, psykedeliske stoffer, noe som for flere motkulturelle aviser nærmest har blitt en besettelse.

Selve debattens karakter viser hvor langt bort man er kommet fra virkeligheten. Svært mange av innleggene dreier seg nemlig ikke om hvorvidt en skal bruke stoffer eller ikke, neida, flere av artiklene handler om hvorledes man skal få tilfredsstillende rusopplevelser, om hallucinogener i norsk flora osv.

De få som drister seg til å stille spørsmål ved selve rusens verdi, blir møtt av tåkeprat

om at samfunnet er så jævlig at vi er nødt til å flykte av og til. Når revolusjonen inntreffer, da...da skal vi skape et samfunn der rusen ikke er nødvendig. Videre blir vi fortalt at den psykedeliske rusen er "et utgangspunkt for revolusjonær handling".

Slutte å blåse - etter revolusjonen? En ny variant av utsagnet "jeg skal slutte å blåse i morgen"? "utgangspunkt for revolusjonær handling" - Tja, den sløvningen stoffene så å si alltid fremkaller kan vel neppe kalles borgerlig, men å forbinde noe som helst som smaker av aktivitet med den er vel heller misforstått. Nå får jeg med en gang slått i hodet argumentet at vi ikke må se på massen av den norske befolkning, som ganske riktig ikke kan bruke stoffer på en fornuftig måte. Vi skal se på de få som forsøker å bruke drogene på en fornuftig måte, og som klarer det. For dem er psykedeliske stoffer "et godt utgangspunkt for revolusjonær handling". Disse skal vel da bli "kaderfrik" som skal lede underfriksene i den psykedeliske revolusjon? Jeg kan bare ønske eliten

lykke til.

Men det later jo til at motkulturen i Norge har gjort et valg: I morgendagens samfunn skal vi bli skeve, ikke fulle på lørdager, og søndag skal vi ha psykedeliske mareritt i stedet for kvalme og hodepine. Fremskritt? Joda, det skal bli gøy å leve i Utopia.

Det vi ikke spør oss selv om er hva vi egentlig er, når vi trenger kunstig bevissthetsutvidelse for å komme i knotakt med andre mennesker, og utforske oss selv.

Manglen på realisme i forholdet til psykedeliske stoffer er en av alternativkulturens største svakheter, og har ført til en sterk svekkelse av viljen og evnen til sosial handling. I stedet for å adoptere slagordet "alt er politikk" har vi skapt et eget "alt er poesi".

For dem blandt oss som stadig bevarer drømmen om Det Alternative Samfunnet, er dette en tragisk utvikling. Det er OK å skrive dikt, utgi og trykke dem selv, men det finnes ikke noen grunn til at det skal være motkulturens eneste beskjeftigelse. Begrepet kultur omfatter mer enn ord på papir, og det er opp til oss å finne flere effektive alternativer til det etablerte samfunn enn bare nye former for litteraturformidling.

Gjør vi ikke det, er det fare for at vi vil stagnere og dø, og komme i litteraturhistoriene under overskriften "Nyromantikk på 70-tallet - motkultur".

jesp

Murer imellom oss

En tærende angst for å la masken falle, legge bort det tildelte rollehefte, slutte å spille-livet og begynne å leve det.... dette er det moderne menneskets dilemma i et nøtteskall.

Norge er en velferdsstat. "Vi har det da så godt" - løgnen er gjentatt til den er blitt Sannhet. Men de såkaldte "psykiatriske klinikker" fylles av pasienter, omsetningen av nervemedisiner øker faretruende. Nevrotiske lidelser er blitt den nye folkesykdom.

Maktesløst føres mennesket med strømmen, ledet fra voggen til graven av samfunnsmessige mekanismer det ikke makter å forsvare seg imot, eller til og med ikke kan forstå eller ane eksistensen av. Selv "opprøret" begrenser seg derfor ofte bare til et ønske om selv å herske, og å erstatte gamle undertrykkingsmetoder med nye.

Livet tvinger oss til å tilpasse oss. Livsløgnen blir en nødvendighet. For at våre medmennesker ikke skal se oss som vi er, angsten, det hjelpeløse hatet, aggresjonen og fortvilelsen bygger vi murer av løgner imellom hverandre. En glatt fasade av tilgjort tilfredshet, en fastfrosset tilstand av nummen følelseløshet i sinnet, et spill av meningsløse ord og handlinger, vi får en rolle og sier "se, dette er jeg". Spillet er igang. Og skulle det bli for problematisk så ligger fluktmekanismene nær, en flukt inn i mystisisme, jesustro, eller hektisk politisk aktivitet hvor man både finner noe

å identifisere seg med og noe å tilbe. Enten dette er bibelen, en stor motorsykkel, hasj-pipa og miljøet omkring den eller Maos tanker spiller liten rolle.

Det en ikke finner i seg selv og i menneskene omkring seg på det menneskelige plan det prøver en å finne i tingdyrking.

bøker, dogmatiske ideologier, eller rett og slett ved å identifisere seg med "store personligheter" (virkelige eller roman- og filmhelter) som Lenin, Steiner, Morgan Kane, Jesus, John Lennon eller (stikk i strid med anarkismens ide) Bakunin og Makhno.

Forvirret ser en seg om i en kaotisk

verden etter noe å gripe fatt i, noe å gjøre som gir livet mening. Noen griper seg faktisk hele livet med å pusse bilen skinnende blank og kjøpe det nyeste tekniske vidunder for naboen. Men for den som aner sannheten synes murene å være en tvang og angsten tvinger en i kne. Livet er som en evig rundgang, et fengsel hvor man er oppdradd til å være sin egen fangevokter.

Mystisismen, ensomhetens sjelelige kjønnssurrogat, ligger da nær for hånden. Tingnarkomani eller indisk religion, popplater eller stalinisme...som i tusen speil ser vi refleksjonene av vår egen fortvilelse og om og om igjen spør vi: Hva er falskt og hva er ekte? Hva er sannhet og hva er løgn?

Bare én ting vet jeg. Bare ved å vende tilbake til våre opprinneligste behov, behovet for kjærlighet (til og fra andre mennesker), naturopplevelse (uten mystisisme) og opplevelse av oss selv og andre som mennesker i et godt, ærlig og enkelt samfunn (et anarki) kan vi begynne å forstå svaret. Den historiske blindgaten kapitalisme, stats-sosialisme og teknokrati har ført oss inn i må brytes. Vi må gjøre to revolusjoner i ett: I oss sjøl og omkring oss. Lett er det ikke, og vi må arbeide sammen for å greie det, men murene imellom oss må ned, og det samfunnet som har produsert murene, og som stadig produserer nye stengsler og murer, må bort.

Ingar Knudsen jr.

The Book of Grass

Nok en gang kan Tanum-Cammermeyr tilby oss en god bok på et kontroversielt område. Boken heter: "The book of Grass", er utgitt på Penguin og omhandler i detalj Hasj og Marijuana og de dertil knyttede problemer. (Jeg vil i det følgende benytte samle-betegnelsen Cannabis om både Hasj og Marijuana)

Alle som her i Norge seriøst har vært og er opptatt av Cannabis, dets terapeutiske verdier, dets sosiale implikasjoner og dets verdi som et lett og ufarlig nytelsesmiddel, vil gledes over denne bok.

Det er en kjempegjerning at våre myndigheter og domstoler, politiet og dagspressen lider av en total uvitenhet om stoffet Cannabis, resultatet er justismord, heksejakt og en uliderlig strøm av demagogisk pissprat. Den eneste vei som kan muliggjøre en avslappet og fornuftig behandling av Cannabis-spørsmålet, synes å være opplysning av folket. I denne ånd er også "The book of Grass" samlet. Jeg sier samlet da boken ikke er skrevet av en enkelt forfatter, men er en samling av essays, noveller, bruddstykker, medisinske og sosiologiske rapporter, skrevet av vidt forskjellige mennesker over et tidsrom av ca 3000 år. Disse kortere og lengre stykkene er igjen delt i fem kategorier, som hver dekker et hovedområde. Jeg skal ganske kort nevne litt om hvert av disse områdene begynnende med del en som dekker Cannabisens historie.

Boken åpner med sitater fra Rig-Veda, en samling hymner og bønner fra det gamle India, ca 800 f.kr. eller trolig ennu tidligere. Vi går videre opp gjennom tiden til grekerne og scythierne, videre opp gjennom midt-østen til araberstatene og nordafrika. Hele tiden får vi et klart og greit bilde av hvordan de forskjellige kulturene brukte Cannabis som medisiner, i religiøs sammenheng og som nytelsesmiddel. Stykkene i boken følger så etter hver-

andre i kronologisk orden og viser hvordan Cannabis har vandret over kontinentene opp igjennom tidene til idag. Man vil treffe på forfattere som Rabelais, Baudelaire, Rimbaud og Lewis Carroll. Det blir således ingen kjedsommelig oppramsing av fakta, men et vell av informasjoner vevd inn i morsom og meget høyverdig litteratur.

Del to av boken gir oss et innblikk i hvordan forfattere, filosofer og andre tenkere i vårt århundrede ser på Cannabis problemet. Her er også mange prominente navn fremherskende: Herman Hesse, Errol Flynn, Aldous Huxley, Allen Ginsberg og Timothy Leary. Her blir mange av de feilaktige myter om Cannabis og dets farlighet med letthet slaktet av folk som har gidde å sette seg inn i problemet, og som har hatt evnene og motet til å klargjøre hva de fant.

Kanskje mest interessant er dog del nr. tre som tar for seg den medisinske siden. Mest verdt å merke seg er de fire største undersøkelser som har vært holdt i verden angående Cannabis. I 1894 "Hemp drugs Commission report, British Army in India", i 1944 "The New York Mayor's Committee on Marijuana", i 1968 i England, den regjeringsoppnevnte: "Wootton Commission" og til slutt "Le Dane report, the nonmedical use of drugs (Canadian government Commission)" 1972. Det interessante ved disse undersøkelsene er at de på tross av stor avstand i tid og sted uttrykker den samme generelle konklusjon, nemlig den at langtids bruk av Cannabis i moderate doser ikke har skadelige virkninger.

Fjerde del beskjeftiger seg med den bevissthetsutvidende side av Cannabis. Her er representert forfattere som Julian og Aldous Huxley, C.G. Jung, Henry Miller, William Burroughs og Carlos Castaneda. Nettopp denne del av boken gjennspeiler konfliktene rundt Cannabis meget godt. Det kan sees i sammenheng mellom det faktum at Cannabis for alvor kom i bruk i Amerika og Europa på et tidspunkt hvor kravet om en endret livsstil og tenkemåte begynte å gjøre seg gjeldende, og en ny era bygget på antimaterialisme gjorde sitt inntog. Cannabis ble et behaglig og forholdsvis lett tilgjengelig middel til å transcendere materiet, søke bevissthetsutvidelse og intuitiv forståelse av livets grunnprinsipper og målsettinger.

Den siste og femte delen av boken er på en og samme tid et grotesk skuespill og et lysegrønt håp. Her får vi vite hvordan lovene rundt om i verden behandler Cannabis og dets brukere, dessuten blir det gjort rede for de nyeste utviklinger innen den sosiologiske diskusjonen om Cannabis. Det er helt tydelig ut fra de informasjonen som kommer frem i denne delen av boken, at det nå i den vestlige verden går mot en legalisering av Cannabis. Når dette kan inntreffe for hvert enkelt land er vanskelig å si, men det blir antydning at f. eks land som Danmark, Holland, Canada og USA trolig vil bli nødt til å legalisere Cannabis innen tre til fem år. Norge følger vel etter smått om senn.

At denne boken er pro Cannabis er ikke til å unngå, den samlede mengde relevante nedskrevne opplysninger om Cannabis i verden er alt overveiende pro Cannabis. Den anti Cannabis hets som i de siste par tiår har brutt ut i den vestlige verden svarer kun for en brøkdel av de samlede litterære prestasjoner på dette området. Således også når det gjelder den vitenskapelige siden av saken. De mange vitenskapsmenn som samvittighetsfullt og med objektivitet som forutsetning har fastslått Cannabisens verdi og ufarlighet, overgår i antall og kompetanse, langt de få demagoger som lar fordommer og egeninteresse lede deres såkalte "undersøkelser".

Det eneste jeg har å utsette på denne bok er en klage som man ofte hører, ihvertfall blandt det klientell som hovedsakligen leser slike bøker som denne. Det finnes ingen oversiktlig veiledning i selve dyrkingen av hampplanten. Dette er en mangel som går igjen i flere avhandlinger og antologier om Cannabis. Man har vært henvist til rykter og egne famlende erfaringer. Men i de siste årene har det kommet ut små hefter i Danmark og USA med komplett dyrknings-, høstings-, og prepareringsveiledning. Den amerikanske veiledningen er desidert den beste. Forøvrig kan jeg nevne at det går rykter om at det snart kommer ut en dyrknings veiledning på norsk.

Bortsett fra denne mangel utgjør "The Book of Grass" sammen med sin broder-bok fra "The Panther modern society", "The Marijuana papers" (også en lignende antologi) den samlede relevante viten om stoffet Cannabis i relasjon til mennesket og det samfunn vi lever i.

Vennlig hilsen Amanita

The book of grass

An anthology of Indian Hemp
Penguin Books

I de foregående artikler har vi fulgt tendensene fra atlantis via Egypt, og fra Babylon via Israel, og sett dem forene seg med restene av europeisk naturreligion og folkevisdom. Okkultismen er ingen enhetlig lære, men omfatter såvel kristen mystikk som heksekult og satanisme. Hovedtyngden kan karakteriseres som teosofi, læren om det guddommelige.

INNVIELSE

Enkelte mennesker i alle samfunn er fylt av en lengsel etter det ukjente, de søker svarene på "de ytterste spørsmål". En slik søken kan bringe dem i kontakt med skjulte (okkulte) krefter og seinere til opplysning, indre illuminasjon. Det okkulte navnet for en slik illuminasjon er innvielse, og det er i følge tradisjonen sju større innvielser man må gå igjennom. Innvielsen kan komme brått som lys fra klar himmel (slik den gjør for mystikere) eller den kan komme som resultat av lange anstrengelser. De okkulte organisasjonene har alltid slike "innvielses-skoler" (som ikke må forveksles med opplysningsmøter med foredrag og lysbilder), dersom de har sine indre kontakter i orden.

Ifølge kaballismen skjer det ei rekke reaksjoner i det psykiske legemet under en innvielse. Nerveenergien ledes opp langs stammene på livets tre, gjennom sefiraene Yesod, Tifaret, Daath og Kether (som svarer til ryggradens chakraer i yoga) dermed aktiviseres de indre sekretoriske kjertlene. Blant annet pinealkjertelen (også kalt det tredje øye). Delvis aktivisering av disse sentrene er ikke uvanlig, det kan skje spontant eller ved bruk av droger, eller under sterk opphisselse eller lignende.

FANDENS OKKULTISME

Mange folk identifiserer okkultisme med djeveldyrkelse. Men dette er ikke uten videre riktig. Satanisme er et aspekt av okkultismen som tiltrekker seg oppmerksomhet fra VG og liknende hold. Men de fleste okkultister regner seg til den religion som er dominerende

i hjemlandet. Okkultismen er ikke en religion, men en nøkkel til det som er felles ved alle religioner.

Ifølge teosofien har jorda to skjulte regjeringer: Den hvite losjen der Jesus er overhode og den svarte der Satan er sjef. Hver av disse storlovene har sine folk overalt i samfunnene, og sitt hierarki av skjulte hjelpere (blant annet djevlige og engler). For den som søker kontakt med eksotiske grupper gjelder det derfor å føle seg fram, blir man med i en svart losje er det ikke alltid så lett å komme løs igjen.

Den tyske nazirøsla var bygd opp ved hjelp av svarte kontakter (blant annet fra Tibet) og hadde for eksempel en egen okkult kosmologi som blei dosert ved universitetene. Denne kosmologien var grunnlaget for raseteoriene

til nazistene. Hitler konsulterte astrologer før han tok viktige avgjørelser, men trudde tilsist at han kunne ignorere deres råd. Da snudde krigslykken for ham. (Se: "Den fantastiske virkelighet")

Innafor alternativkulturen har den svarte losjens blodtørst slått ut i Charlie Mansons morderbande og under Altamontkonserten til Stones. Mick Jagger forsøker jo ikke å skjule sin "sympati for djevelen", men dette betyr ikke at hverken alternativkulturen eller okkultismen er djevlelske i seg sjøl, man må bare skille klinten fra hveten. Et skremmende eksempel på manglende diskrimineringssevne er en artikkel i puritanerbladet "Utfordringen" der det greske "daimon" blir oversatt med demon, mens det pleier å bli oversatt som åndvesen. Filosofen Platon hentet inspirasjon og veiledning fra en slik daimon.

VITENSKAP OG MATERIALISME

For den materialistiske vitenskapen er idealisme blitt et skjellsord, men det står ikke til å nekte at mange framtrepende forskere gir intuisjonen æren for sine vitenskapelige gjennombrudd, og intuisjonen har vitenskapen ingen forklaring på. Den vitenskapen som har tatt for seg menneskenes indre liv - psykologien - har mere og mere kommet i strid med det materialistiske verdenssynet. Jungs forsøk på å forklare sammenhengen i sjelslivet hos folk med ulik bakgrunn, ved teorien om det kollektive underbevisste førte ham rett inn i hjerte av okkultismen.

De seinere åra har parapsykologiske feno-

mener (ESP) blitt studert av mange vitenskapsmenn, og særlig i Sovjet har man nådd fantastiske resultater, men foreløpig mangler en teori som kan forklare disse og liknende fakta. Folk som har forfulgt sin forskning lenger enn det vitenskapelige verdensbildet har blitt utsatt for hysteriske angrep fra dem som har basert sin tankegang på materialismen (Wilhelm Reich blei ikke drept for sine seksualpolitiske teorier, men for sin forskning i det biologiske grunnlaget for livet: orgonteorien, og alt det som den førte med seg av epokegjørende oppdagelser).

Den moderne materialistiske vitenskapen skildrer menneske som et dyr i kamp mot elementene og andre dyrearter i et stort sett tomt univers, mens okkultismen gir et bilde av menneske som et av mange livsvesener som utvikler seg sammen mot større lys på ei lita kule i et dynamisk kosmos fylt av liv.

EN OKKULT TRIP

For alternativkulturen var det LSD som svidde vekk de materialistiske skylappene. Okkultismen sier at slike stoffer kan utløse de samme reaksjonene i mennesket som en vellykka okkult trening - dvs at de psykedeliske stoffene kan utløse en innvielsesopplevelse hos dem som er disponert for det. Men de fleste okkultister (iallfall "hvite") adværer sterkt mot ukontrollert bruk av slike midler på grunn av de ukontrollerbare virkningene, og fordi den transcendent opplevelsen slike stoffer gir alltid er midlertidig. Etter en stund slutter trippen. Okkult trening derimot fører til en permanent sinnsendring, slik at man bevisst kan føre seg sjøl til den transcendent tilstanden og tilstanden - og tilbake igjen.

Okkultismen er ikke noen reise fra virkeligheten uten returbillet, men en ekspedisjon forbi det rasjonelles grenser, inn i den verden av myter som psykologene kaller det ubevisste. Den verdenen som alt liv springer ut av og vender tilbake til. Riktig forstått er underbevissthetsnøkkelen til reinkarnasjonens gåte. Ved fødselen dukker individet fram fra det ubevisste mørket, og ved døden oppgår det igjen i uendeligheten. De følelsene og tankene individet har produsert kan så seinere finne en plass i et nytt individ.

the adventures of the FABULOUS FURRY FREAK BROTHERS

UTENRIKS
FRITJOF FRIK
SØKER JOBB!

ØKOLOGI OG RELIGION

Ved vårjevndøgn står sola (sett fra jorda) mellom fiskenes tegn og vannmannens. Vi er på veg inn i vannmannens tidsalder. Overgangen fra en astrologisk tidsalder til en annen treffer gjerne sammen med djuptgripende endringer i livet på jorda. Vi er deltakere i en global økologisk og politisk krise som har bygd seg opp gjennom hundrevis av år, og som raskt går mot et kritisk punkt. Men samtidig med at den gamle verdensordenen bryter sammen kan vi klarere og klarere skimte konturene av det nye systemet, som vil dominere i framtida.

Ved inngangen til fiskenes tidsalder gikk menneskene gjennom en åndelig krise, som kulminerte i at de store læremestrene som Kristus og Buddha stod fram. (Kristi symbol var fiskene.) Den åndelige krisa er ikke mindre akutt i dag, og som for to tusen år siden oversvømmes vi av sekter og religioner av ulik karakter. Alle disse lærene finner grobunn fordi mennesket har behov for et åndelig gjennombrudd. Det kan ikke sies ofte nok at en ny mentalitet er nødvendig dersom denne planeten skal fortsette å bære liv, men denne nye mentaliteten kan ikke være sekterisk - den må være forenende og altomfattende. Folk vil sjølsagt slutte seg til ulike politiske, religiøse og filosofiske retninger, men grunntonen må bli toleranse og gjensidig respekt. Den nye mentaliteten må være altomfattende, kjærlighetsfylt og ikkevoldelig.

AQUARIUS KOMMUNISME

Hva slags samfunn kan vi vente oss i vannmannens tidsalder? De skildringene vi

kan finne i ulike okkulte skrifter viser forbausende stort samsvar med visjonene til Kraptokin og andre anarkister, såvel som de samfunnsmodellene moderne økologer har kommet fram til. Det er snakk om små, sjølstyrte samfunn der maktpyramiden er brutt ned slik at hvert individ er med på å styre utviklinga. Industrien produserer varige og nødvendige artikler, og alt avfall blir nøye tatt vare på for å brukes på nytt. Det drives intensivt, biologisk jordbruk som gjør hvert lokalsamfunn sjølforsynt med de viktigste matvarer, og overskuddet blir bytta bort. Arbeidsoppgavene er mange og varierte slik at all virksomhet er mest mulig gledesprega.

Men det er ikke snakk om primitive jordbruksamfunn. Hvert individ bruker en stor del av dagen til kunstnerisk skapende virksomhet, forskning osv, og teknologien føres stadig videre. Det nevnes nye energikilder og en høytoppdrevet elektronisk teknikk. Også medisn, kjemi mv. vil gjøre enorme landvinninger gjennom innsikten folk får i alle livsprosessers enhetlige natur.

Mennesket sjøl vil finne sin plass i et univers av liv, med ansvar for alle de mindre utvikla livsformene på jorda. Våre iboen-

de krefter vil bli utvikla langt forbi dagens drømmer, og de fleste individer vil beherske evner om telepati, klarsyn etc. Grensene mellom vitenskap, religion og filosofi vil bli utviska.

Menneskene vil oppleve seg sjøl som en del av et større livsvesen - planeten jorda. Det åndelige gjennombruddet som står foran oss er ikke bare en innvielse av menneskene men en innvielse av hele kloden. Veien dit må hver enkelt av oss finne i sitt eget indre for å kunne sette den ut i fellesskapet.

Sagittarius.

LITTERATUR:

Pauwels & Bergier "Den fantastiske virkelighet" (The dawn of magic) Borgens forlag København.
Bøker av H. P. Blavatsky, J. Krishnamurti, Erich Dæniken, Dion Fortene & Rudolf Steiner.
V.S. Alder "The finding of the third eye" m. fl. Rider & Co, London.
Leadbeater "Mestrene og veien" Blytt & Lunds forlag, Oslo.
Schelderup "Det skjulte menneske" Cappelen.
Levi "History of magic" Rider, London.
De fleste biblioteker og større bokhandler har bøker om parapsykologi, yoga osv.
Strubes boghandel, Lille triangel, Kbn.havn.
Helios Book Service, 8 the Square, Toddington, GLOS-England, sender kataloger.

rock

John McLaughlin

Carlos Santana

"LOVE, DEVOTION, SURRENDER"

Love is sweet, devotion is sweeter, surrender is sweetest.

again;

Love is mighty, devotion is mightier, surrender is mightiest.

Kjærlighet, hengivenhet og underkastelse er tydeligvis det sentrale i Mahavishnu John McLaughlin og Carlos Santanas "tro". På platetrekket vises det så kvalmende at man har liten lyst til å høre plata, men Mahavishnu Orchestra og John McLaughlin har jo tidligere gitt ut plater som jeg har vært svært begeistret for. Begeistringa har forsvunnet litt men plata er i alle fall et tvers igjennom førsteklasses produkt.

De har plasert backingen litt i bakgrunnen, nesten litt fjernt og tilsløret, mens gitarer (og noen steder orgel) er veldig dominerende. Dette får plata til å virke nesten sløvende. Man bare synker tilbake og absorberer backingen, mens soliene gir deg det musikaliske inntrykket. Som vanlig viser McLaughlin seg som den gitarist han er, og Santana er ikke noe dårligere. Jeg synes faktisk han har litt mere følelse i spillet sitt. Men det er ikke alltid så lett å skille dem fra hverandre da McLaughlins spillestil er alt for dominerende.

På denne plata er det tydelig at McLaughlin har tatt tilbake litt av stilen fra før Mahavishnu-utgivelsene "Inner mounting flame" og "Birds of fire". Et par av kuttene er også helt i samme stil som baksida av "My goal's beyond" hvor McLaughlin spiller aleine. En stil som er litt forvirrende, men som på "M.G.B." er også kuttene på denne plata behagelige å høre på, og McLaughlin/Santana får vist at de kan noe mer enn å spille fort på gitar.

I det store og det hele, plata er god, og absolutt verdt å høre på. K.

silence-viser

To nye LPer med svenske viser på Silence-etiketten: "Når bandet slutar spela" av Jan Hammarlund og "Bilder" av Turid (Lundquist), viser litt av ytviklinga i den svenske musikk-kulturen. På mange måter er disse LPene mere like enn Debut-LPene til de samme artistene, men både Turid og Jan er likevel mere seg sjøl enn noen gang før. Det er tydelig at den kunstneriske friheten som SILENCE byr sine artister virker stimulerende, viktiske inn vending er kanhende at arrangementene kan virke noe overlesset og sentimentale fra tid til annen.

TURIDs verden er full av myter og følelser. Vare stemninger og realistiske skildringer. Stemmen er som et eget instrument - kan til tider minne om Ruffys Marie, men er så avgjort svensk. De fleste låtene er Turids egne, men en er laget av Joni Mitchell og et par er basert på andres tekster. Skiva åpner med en invitasjon; vi blir bedt inn til Turids "Välkomms-hus", og den slutter med en forhekseende versjon av Thomas Wiehes "VARGEN".

Jan Hammarlunds skive har uvanlig fritt talende tekster som åpner for en sterk opplevelse av menneskelig fellesskap, et fellesskap han gir navnet sosialisme. Han synger svenske folkeviser, f.eks. "Per Tyrssons döttrar i Vänge", som de aldri har vært sunget før, og om det nye som skjer blant folk i dag - seire og nederlag, lengsler og håp (på en måte som vi ennå har til gode å høre i Norge), blant annet i "Når kan vi dela?" og "Den överlevade kommunarden".

Jan Hammarlund: Når bandet slutar spela (SILENCE SRS-4619)

Turid: Bilder (SILENCE SRS-4616)

Kebnekajse er ei svensk gruppe som spiller tung rock. Det er nå to år siden de sist ga ut ei plate, og siden da har de vokst betraktelig. De har fått med et par fine elementer som fiolin og congas. Dette setter en spiss på plata så kombinasjonen rock/folkemusikk virkelig får spenning. En liksom følger at R/F hører

sammen og at det er musikk som virkelig har spennvidde og gir muligheter for utfoldelse og improvisasjoner.

Plata består av fem låter. På den første er Turid (hennes plater er tidligere anmeldt i GA.) med og synger. Denne låten er den som er minst prega av rocken, og Turids sang gir den et preg av god gammel slårter. Den neste på sida har en fin balanse mellom R og F ved at åpningen er helt rockdominerende og deretter glir helt flott over i et folkemusikktema som virkelig er godt. Dette gjøres så fint at en nesten ikke vil tro at det er to totalt forskjellige musikkformer som brukes. På den siste låten på denne sida er det spesielt rytme og kompinga som er framtrekkende med sin forening av R og Fm. Side to åpner med en kort låt som er litt ensformig, mens derimot det siste kuttet har mye å si. Den kan virke litt inspirert av Bo Hansson, og den har et veldig fint rytmeinnslag som viser at det er ikke så stor avstand mellom Afrikanske og sør-Amerikanske rytmer og nordisk folkemusikk. Fundamentet er hele tiden Fm., og oppå dette rock, rytmer på linje med Osibisa og gitar og fiolinsoli som vi vanligvis hører i seriøs jazz/popmusikk. I det hele tatt en låt som har god bredde og en masse fine temaer og harmonier.

★

Svenske LPer fra Silence/MNW distribueres i Norge av plateselskapet MAI, St. Olavs gt. 27 Oslo 1. Skriv til dem, eller få platesjappa der du bor til å ta inn Silence og MNW-plater.

MOTT THE HOOPLE

Mott the Hoople er en gruppe som har jobbet hardt i årevis uten å oppnå det helt store. Ifjor kom de under David Bowie's beskyttende produsentvinger og fikk en singlehit. Senere har de brutt med ham, men på deres nye og hittil beste LP "Mott" ser en allikevel Bowie's innflytelse gjenspeile seg i ofte fantasifulle arrangementer og tekster.

Mott the Hoople er et friskt pust i jungelen av engelske band preget av formålsløs eksperimentering og livstrøtte, mislykket dypsindige tekster. Men de spiller heller ikke plankehardrock a la Ten Years After. Hør f.eks. på "All the way from Memphis", hard men nyantert rock, med en temmelig sprø sax-solo i midten.

Ian Hunters tekster til "Mott" har drag av Bowie, men med mindre preg av det egosentriske og "dekadente". I "Ballad of Mott the Hoople" synger de om sine egne gode og dårlige erfaringer som rock'n'roll-band, på en måte som tyder på et hederlig forhold til musikken og menneskene de spiller for.

"Mott" er en av årets beste engelske LPer, og Mott the Hoople en gruppe som fortjener å bli hørt.

DESENTRALISER!

Det er ora at vi har ei avis som Gate-avisa, som tar opp motkulturelle og alternative ting som skjer i hverdagslivet og som rører seg blant ungdommen. Men hva har f.eks. okkultisme med norsk hverdag å gjøre? De artiklene om okkultisme har liten eller ingen interesse bla nt folk og burde vært kuttet ut. Videre så har GA viet rus-debatten altfor mye spalteplass. Siste GA (nr.4) var veldig tynn, men numrene 1 og 2 viser at GA kan bli ei bra avis. Det er av stor interesse hva GA tar opp, fordi den da vil nå ut til et videre spekter av mennesker, og ikke bare til en spesiell sort ungdom. Vitsen er vel at flere og flere skal begynne å lese og abonnere på Gate-avisa. Det kunne kanskje være av interesse at Gateavisa knyttet til seg nærmere kontakter (avdelinger) for distriktene, så det lokale blir trukket mere frem. Det heter jo at Gateavisa er avhengig av selgerne, og da er det vel de som skal være med på å forme bladet. Vi mener at det ikke er det samme med løse oppfordringer om å skrive artikler som faste medarbeidere ute i distriktene. Hvis mulig kunne GA foreta en slags "gallup" (foretatt av selgere rundt i landet) om hva leserne av bladet kunne tenke seg GA å inneholde.

Hilsen selgere i Nordland, "Fil og Tott".

SVAR:

Hei Fil & Tott. Glimrende ideer dere kommer med her. Vi får bare oppmuntre selgere, faste lesere og nye lesere til å ta

initiativ for å desentralisere redigeringsarbeidet. Hva skjer rundt om i by & bygd, hvilke ideer svømmer rundt i hjernene? Ikke bare er det i seg selv en god ide med lokale grupper av gateavister, men vi her i "sentralredaksjonen" er temmelig overarbeidet, med skriveri, layout, salg, økonomi og all slag administrasjon.

Når det gjelder serien om okkultisme, har den vært kritisert i et leserbrev før. Forfatteren svarte bl.a. med disse ord: "Når det gjelder okkultisme, ser jeg den som uttrykk for naturlig religiøsitet og ærefrykt for livet, kombinert med kritisk holdning, i motsetning til steril (intellektuell) materialisme og hul, undertrykkende dogmereligion som statskjerka". Forøvrig bør ingen regne med å være enig i alt som står i avisa, etter som vi i redaksjonen på ingen måte er det. Vi prøver å slippe til ulike tendenser innen alternativkultur og tilhørende politisk aktivitet. Derfor er ideen om en gallup blant leserne ganske god, og noe vi får arbeide videre med.

Hilsen redaksjonen - ved en av dem.

KVINNER OG SEX

ER skriver i siste GA om SEX og frigjøring, og har et avsnitt om kvinnefrigjøring og sex. En del av kvinnebevegelsen blir kritisert for å ville avskaffe seksuallivet. Jeg lurer oppriktig på hvor han (ER) har det fra. Han begrunner det med at vi (jeg er en del av bevegelsen) ikke vil se "sexy" ut, ikke vil bli glant på o.l. Videre virker det som ER mener det blir bra om kvinner begynner å

glane etter menn, og at det å se "sexy" ut er det samme som å være seksuelt aktiv. Men seksualkrafta er vel noe som stråler ut av et menneske, og det burde ikke avhenge av pupper, rumpe og sminke. Hvis skulle begynne å ta initiativ så ofte som gutter fikk man ikke gjort annet enn å knuffe.

Når ei jente går gjennom byen etter midnatt må hun virkelig være forsiktig med hvor hun setter blikket, hvordan hun går o.l. Jeg'sjøl er glad hvis jeg går i moderate klær som regntøy eller liknende. En trang genser gjør meg nesten redd. Men om jeg tar initiativ overfor dem jeg vil ligge med spiller jo ingen rolle da. Det er få av dem jeg treffer ute om natta som jeg ønsker noen form for intimitet med. Jeg tror menns oppgave i første rekke er, i stedet for å lure på hva vi gjør i kvinnekampen, å finne ut hva de må gjøre, miste og forsake for å få et likeverdig forhold mellom kjønnene.

K.B.

Kvinnebøker fra Pax

301. Aase Bang (red.):
Hva braker de for?
En bok av og om kvinner.
Nytt opplag. 25,00

367. Hanne Haavind o.a.:
Myten om den gode mor.
Ei praktisk bok om de
myter som gjør kvinner
ufrie og isolerer dem.
23,00

361. B. Grünfeld/Ny-
feministenes & Kvinne-
frontens abortgruppe:
Selvbestemt abort. En
kvinneverett. 25,00

360. Amalie Skram:
Constance Ring. Roman
fra 1885 om økonomisk
og seksuell under-
trykkelse av kvinnen.
PaxBibliotek. 27,50

341. Juliet Mitchell:
Kvinnens lodd.
Med etterord av Irene
Iversen. 25,00

DIKT & DATT

Fra forsøks-gymnasiet - er medlem av kulturfronten og muldvarpkretsen, er nå kommet med nytt nummer, rykende ferskt i disse dager. Nummer 4 i rekken - inneholder både artikler, tekster og dikt. Send 10 kr. til postgirokonto 2216 730, så får du 4 inspirasjonsbomber i posten!

FORLAGET FRUSTRA

Er slett ikke frustrert for tiden. Nye utgivelser; Økologisk rulleplakat, forseggjort, pynter opp i et hvert hjem. (kr. 2) Lasse Tømte er kommet med ny diktsamling, lite format, men ikke lite vesentlig. "Ugress" heter den, kunne like gjerne hatt tittelen - nåvel, ugress er alt annet enn ugress. F.F. har forøvrig en masse planer for framtida, f.eks. skal en gruppebok med ti undergrunnslyrikere komme ut om en 6-7 uker.

TERJE AMUNDSEN er kommet med en dypsindig diktsamling på eget forlag, "Nattlys". Kjøp en! a vel.

Samme person er medarbeider i "B-vis" som har fått offset-trykk og penere utseende. Dikt, tekster, smil, sure, søte opstøt.

MAGASINFROSK

Bedre å ta i enn frosker flest. Nr. 10 var ute til motkulturdagen, med målsetningsdebatt, artikler, dikt (bla. Arild Nyquist og Terje Ottersen), utflippa ordspill, tegninger og mye mer. Verden er helsprø, derfor send kr. 10 til postgirokonto 351 756

MULDVARPA DRESSER

Regnbuetrykk, boks 13, 9155, Karlsøy.
B-vis, boks 63, 2401 Elverum.
Dikt & Datt, Akersgt, 73a Oslo 1.
Ett Blad, c/o Sigurd Hasle, Løchenvn, 11b, Oslo 2.
Futurum Forlag/Gateavis, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.
Frit Mig, boks 848, 1601 Fredrikstad.
Forlaget for flere, boks 20, bogerud, Oslo 6.
Forlaget Frustra, boks 138, blinderen, Oslo 3.
Magasinfrosk, kjøhalstien 7, 3190 Horten.

FOLKEBLADET FOR FRIHETLIG SOSIALISME

Med A-3 format og ei forside som skyver all tvil til side. "For ei revolusjonær sosialistisk linje i arbeiderklassens kamp". Såvel aktuelt som historisk stoff, det siste handler om Norsk anarkosyndikalisme.

SIRENE

Feministblad fra Cappelen, har kommet med to prøvenumre og gjort kioskdamaene svært glade. Nr. 2 er bedre enn nr. 1 (som var litt for mye ukebladprega) inneholder bl.a. intervju med kristne sosialister om abort, om manndomsverdiene i mannssamfundet etc. Koster kr. 5.

I disse dager opplever vi også for 4. gang i historien å få ut FEITE FREDDY her hjemme. Det inneholder bl.a. en norsk tegneserie, Kong Lov, som gir en ganske karakteristisk framstilling av autoritene i dag. Prisen er kr. 2. Samtidig vil vi sende ut et nytt nummer av FRI-DIKT som forhåpentligvis vil bli en ny inspirasjonskilde for alle som kan skrive. Og vi er fremdeles interressert i å motta dikt fra alle mennesker. Vi tar i mot alt som kommer inn. Prisen for dette er kr 3,50.

KOM KOM!

KOMMUNIKASJON

BYAVIS, alternativ

Trondheimsavis

Er en helt ny bladfilie som skal komme ut hver måned (!). Har allerede fått gratisreklame av Arne Skouen i Dagbladet. Motto: "Vi tør der borgerpressa tier!" Artikler om valget, UKA-73, lokale aksjoner, Chile etc. Klart frihetlig sosialistisk/anarkistisk, -redaksjonen er tilknyttet FST. Et blad som trengs.

JAAP van HUYSSMANDS MINDE

anarkistisk bokutsalg i Hjelms gate 3- har åpent klokka 15.30 til 19.00 på tirsdager og torsdager. På lørdager er åpningstida 13.00 til 17.00, ellers holder vi åpent fra 17.00 til 19.00 (det blir gjerne lenger!)

Av nye bøker nevner vi spesielt:

Christie&Meltzer: The Floodgates of Anarchy (9,-)

Emma Goldman: Anarchism and other essays (20,-)

Max Nettlau: Anarkismen gjennom Tiderna- Federativs. (22,-)

Murray Bookchin: Økologi og Revolusjon -PAX (23,-)

Peter Kropotkin: Selected Writings on Anarchism and Revolution (28,-)

Anarkisterna i Klasskampen- en antologi (kr. 23,-)

Stikk innom, skriv!

Hjelmsgt. 3, vårt kjære hus, står ennå, og vil stå her til Dovre faller...

Huset rommer mange aktiviteter, flere enn noen sinne. Annenhver fredag blir det arrangert motkulturkveld, med visesang, lyrikk, jam og diskusjon. Både kjente og ukjente opptre. Diskusjonen på den første kvelden i høst dreide seg - naturlig nok - om motkultur. Vil du være med, så stikk innom - nye krefter slår best.

Bokutsalget går ganske bra, både økonomisk og ellers. Det må tilføyes at "Jaap" også er blitt et diskusjons-sentrum, kanskje av fremtidig historisk verdi-?

Frihetlige Sosialister (Osloføderasjonen og sentrumsgruppa) har sine faste møter på anarkorommet, som også blir utleid til alternativt jordbruk. Folkebladet holder også til i huset.

Spisestedet er allikevel det pulserende sentrum, der kan man kjøpe middag (sunn og biodynamisk) til en billig penge.

Antroposofene i "Josefine" har laget seg nytt rom, og synes og trives med tilværelsen. Og vi-? Tja, hva skal vi si....

ANARKISTER -viktige kontaktadresser:

Frihetlige Sosialister i Trondheim:
Box 1361, 7001 Trondheim
Folkebladet og Oslo Distriktslag av
Frihetlige Sosialister holder til i Hjelmsgate
3-Oslo 3

STUDIESIRKEL

I ANARKISME

På grunn av mangel på folk, økonomiske vanskeligheter og dårlige arbeidsforhold ble ikke studiesirkelen ferdig i mai, som lovet. Flere bestillinger har vi mistet, så vi ber folk skrive noen ord på nytt til oss.

Men i disse dager vil sirkelen være helt ferdig og ligge til salgs. Den er på ca. 70 sider, stensilert. Den er heftet i møtevis, 9 møter i alt, og koster bare 5kr. + porto. den omhandler de forskjellige anarkistiske retninger, om staten, historie om Russland og Spania, og den tar for seg ganske omfattende frihets- og autoritetsbegrepene. Sirkelen er ment for uinnvidde, og man behøver ikke å benytte noen bøker i tillegg.

Bestill fra: Frihetlige Sosialister, Rana, boks 63, 8613 Selfors.

Opplag for sirkelen: 800 ex.

KONTRAST -tidsskrift fra PAX om politikk

, kultur etc. Temanummer om POLITISK ORGANISERING. Artikler om Chile (hva vi kan lære av kuppet). Knut Kjeldstadli forteller hva SV skal brukes til, og Rune Slagstad tar opp partiet som PROBLEM. Ellers: Feminister om organisering, debatt mellom Jean-Paul Sartre og Manifestgruppen og Jan-Oscar Bodøgaards viktige artikkel om Norsk Anarkosyndikalisme. Les den!

er etter lang prinsippdebatt i redaksjonen vedtatt delt mellom militær-regjeringen i CHILE, for sin heroiske kamp for å gjenopprette den indre fred i det før så herjete land, og Jan P. Syse, (høyre, Oslo bystyre), for hans innsats for å fremme ro og trygghet i Oslos gater.

Vinnerne kan hente prisene, hvert sitt av de bortkomne lydbånd fra Richard M. Nixons kontor, i Gateavisas redaksjonslokaler.

Mrk. kontortiden: Fredag kl. 16-20

GATEØVISA

Kjøp tidligere nummere
på www.Gateavisa.no

